

Ne cseréljen!**Ne cseréljen!**

Nálam csere nélkül is kap harminc százalék engedményt az új

LAMPART RÁDIO

barna és piros főzőedényekből a hó végéig. Győződjön meg egy próbavásárlással saját érdekében. Kapható:

Kohn Jenő edényáruházában
Utsza Lajos körút 55. Telefon 25-35.
(Mihályi fűszeres mellett.) 181**„Nepperek“ és „hilósok“ a szegedi uccákon**

(A Délmagyarország munkatársától.) A »nepper« egyike a legérdekesebb alvilági alakoknak. Ő árul Magyarországon készült »valódi francia« selvmet, kölni izet. Tőle lehet arannyal fultatott régyűrűt venni 18 karátos aranygyűrűként. Ha brilliánskövet mutat, az bizonyára üregből készült. A nepper szokott 3 pengőt érő rézórát 50 pengőért eladni aranyóráként. Ugyancsak a nepper hívja a járókelőt titokzatos arccal a kapu alá, hogy szájréből eredő olcsó zsebkendőt tud eladásra. Persze a zsebkendő sem lopott áru, de a jóvétel reményében nem egy ember vásárolja meg 2 pengőért az 50 filléres zsebkendőt. A nepper 24 óra alatt bármilyen

névre hamis okmányt szállít: utlevelet, házassági anyakönyvi kivonatot, bizonyítványt.

A »hilós« már egyszerűbb ember. Ő is becsapásra építi fel a foglalkozását, de olyan módon, hogy az áldozatot megzavarja, tévedésbe ejti és a zavart kihasználva becsapja. Főleg pénzváltásnál fordul elő hilózás, vagy vásárlásnál. A legegyszerűbb fajtája az, hogy a hilós megzavarja a kereskedőt és például 10 pengő helyett 50 pengőért kér vissza.

Ilyen nepperek és hilósok árasztották el a napokban Szegedet. A rendőrség tudomást szerzett a működésükről és erélyes nyomozást indított kézrekerítésükre.

Estélyre, bálakra csak GFB harisnyát

minden szín és minőségben POLLAK TESTVÉREKNÉL

Kutya-népszámlálás a tanyákon

(A Délmagyarország munkatársától.) A juhászutyák, a pásztorkutyák és a csordakutyák eddig a kutyatársadalomban nemzeti előjogokat élveztek. Adót nem fizettek és nem vonatkoztak rájuk azok a sokszor kegyetlen egészségügyi rendelkezések sem, amelyekkel az emberi társadalom védekezett a különböző ebveszedelmek ellen. Nem kellett szájkosarat tűrniük, nem okvetetlenkezett a póráz sem a nyakukon, fűtyültek az ebzárlatra és élvezték — saját birodalmuk végtelen keretei között — az édes és ősi szabadságot. Imádták gazdáikat a maguk módján és őrizték a báva teheneket, a kóssa juhokat, diktatórikus hatalommal uralkodtak felettük. Most azután kikezdi önkormányzati jogukat az ember, beleavatkozik legszemélyesebb életükbe, elkészíti számukra is a rubrikás íveket, megszámlálja, lajstromba foglalja őket, szóval belekerülnek ők is abba a bürokratikus rendszerbe, amelytől eddig, megszámlálhatatlan évszázadokon keresztül megmentette őket különleges helyzetük. A harcmost indul, mert a hadüzenet megtörtént szigorú belügyminiszteri rendelet formájában.

A rendelet úgy szól, hogy február 15-ig össze kell írni Szeged törvényhatóságának területén is éppen úgy, mint az egész országban az állatorzásra használt ebeket. Az összeírásnak az a célja, hogy a bodrikat és a sátánokat, »akik« eddig szabadon és függetlenül őrizték a csordát, vagy a nyáját, még a tavaszi jószágkihajtás előtt veszethez ellen beolthassa az állami állatorvos. A miniszteri rendelet megállapítja, hogy erre a radikális intézkedésre főképpen nemzetgazdasági szem-

pontokból van szükség. Az állatok ő bodrik ugyanis ellenőrzés nélkül veszhetnek meg eddig és azután megvesztett állapotukban sorra marhatták a gondjaikra bízott jószágokat, a szelid teheneket, a jámbor birkákat és a békétlen sertéseket, míg végül is gazdájuk unt rá garázdálkodásukra és bunkózták őket agyon a pusztai ősi törvényei alapján.

Február 15-ig tehát összeírják az állatorzó kutyákat és a város hatóságának kell gondoskodnia azután arról, hogy az összeírt kutyák megkapják a veszethez elleni oltásokat a hatósági állatorvos oltótűjéből. Az oltási művelet lebonyolítása nem lesz egészen könnyű közigazgatási feladat. A hatóság előtt három út áll. Megteheti azt, hogy a szegedi tanyák valamelyik alkalmas pontjára meghatározott időben összehozza a kutyákat és azokat ott, egy tömegben oltja be a doktor, megoldhatja a kérdést úgy is, hogy minden egyes belajstromozott kutyához kiküldi az állatorvost, de kötelezheti a kutyák gazdáit is arra, hogy meghatározott időre vezessék be kutyáikat beoltás céljából a városba. Mivel ez a legutolsó megoldás a legolcsóbb, csak az érdekelt juhászok és pásztorok számára jelent idő- és pénzvesztést, valószínű, hogy a közigazgatás ezt az utat választja.

Akkor azután bekerülnek a városba a legelők rendőrei, a bus komondorok és a vidám pulák, közvetlenül tanulmányozhatják a közigazgatás rendszerét és oldjuk meg a szérummal, szívükben a felemelő érzéssel, hogy végre őket is számon tartja a világ ura, a bürokrácia, — visszatérhetnek hazájukba, a csendesebb és szabadabb tanyák világába.

Viharos előzmények után vihar nélkül tartották meg a Hadastyán Egyesület közgyűlését

A közgyűlés hozzájárult a házvásárláshoz

(A Délmagyarország munkatársától.) Vasárnap reggel kilenc órára hívták egybe a Szegedi Első Hadastyán Öngélesztő Egyesület rendkívüli közgyűlését, amelynek — mint ismeretes — viharos előzményei voltak. A rendkívüli közgyűlés napirendjén egyetlen pont szerepelt, az egyesületi székház megvásárlásának az ügye. A vasárnapi közgyűlés a megjelent tagok számára való tekintet nélkül határozatképes volt, mert nyolc nappal ezelőtt határozatképtelenség miatt nem hozhatott határozatot az egyesület. Az érdeklődés most is igen lanyha volt, több, mint másfélezer tag közül alig hatvanan jelentek meg az ipartestület nagytermében. A viharos és izgalmas előzmények alapján az egyesület vezetősége nem látta biztosítottnak a közgyűlés rendjét, ezért egyenruhás és polgári ruhás karhatalom kirendelését kérte a rendőrségtől. A közgyűlési teremben meg is jelent több rendőr és detektív, akik a helyiség kijáratainál foglaltak helyet, de beavatkozásra nem került a sor, mert a közgyűlés simán, zavarmentesen folyt le.

Dr. Söreghy Mátyás elnöki megnyitójában elmondotta, hogy a választmány miért határozta el a házvételt. A mai pénzügyi helyzetben — mondotta — az egyesület vagyonának konzerválására a legjobb mód az ingatlanvásárlás. Elmondotta az elnök, hogy a választmány »házkérés bizottságát« alakított és ez a bizottság talált is alkalmas épületet, a Tömörkény-ucca 10. szám alatti magánházat, Bors Mihály örökösének tulajdonát. A tulajdonosokkal, akiknek egyrésze kiskoru, a választmány megállapodott, a szerződést is megkötötte, amely szerint az egyesület 18.500 pengő vételárát fizet a tehermentesített ingatlanért. A szerződés érvényessége a közgyűlés hozzájárulásától függ. A választmány javasolja a szerződés jóváhagyását, kéri a bizottság kimondását és felhatalmazást kér, hogy abban az esetben, ha a házvétel valamilyen ok miatt még is meghiúsulna, akkor minden közgyűlési hozzájárulás nélkül kereskessen más megfelelő házat, azt jogerősen meg is vásárolhassa.

A szerződés ismertetése után megindult a vita. A javaslat pártolói és ellenzői egymásután szólaltak fel. Barsi Ferenc névszerinti szavazás elrendelését kérte, majd kifogásolta a választmány választását, kijelentve, hogy ezért a pénzért az egyesület jobb, értékesebb házat is vásárolhatott volna. Megítélése szerint ebben a nagyfontosságú ügyben a rendkívüli közgyűlés, amelyen a tagoknak egy egészen jelentéktelen töredéke jelent csak meg, nem is hozhat határozatot. Azt javasolta, hogy a döntést a legközelebbi közgyűlésig halasztassa el az egyesület. Vicha Alajos felszólalásában azt állapította meg, hogy a telekkönyvi adatok szerint a kérdéses épületet 1927-ben 10 ezer 800 pengőért vette a tulajdonos, igaz, hogy azután restauráltatta, de 18.500 pengőt nem ér az ma sem. Söreghy Mátyás ezzel szemben kijelentette, hogy a tulajdonos a házat teljesen modernizáltatta és az átalakítás értéke meghaladta a 12.000 pengőt. A vezetőség a mérnöki hivattal hivatalosan felbecsülte az ingatlan és a mérnöki becslés szerint annak értéke 18.500 pengő, tehát hat pengővel több, mint amennyiért a választmány megvenné.

Berg János ügyvezető elnök szólalt fel és polemizált Podben Henrikkal, aki az egyesületből kizárt ellenzők álláspontját ismertette a Délmagyarország hasábjain. Kijelentette, hogy az egyesület érdekében kívánatosnak tartaná a béke megteremtését.

Abrahám Mátyás felszólalásában a Podben és Berg közötti ellentétokról emlékezett meg és kijelentette, hogy ezeknek az ellentéteknek a káros következményeit az egyesületnek nem szabadna megéreznie.

A következő felszólalók elfogadták a választmány javaslatát, majd az elnök elrendelte a névszerinti szavazást. A javaslatot 45 szóval 7 ellenében elfogadta a rendkívüli közgyűlés és megadta a felhatalmazást a választmányának házvásárlás lebonyolítására.